

Jordskyld, Arvefæsteafgiften eller Fabrikdrift. I den Staten derefter paa-
hvilende personlige Kommuneskat afkortes de Fordele, vedkommende Kommune
gennem Deputater, Legater eller lignende Bidrag fremdeles oppebærer af Statens
Ejendomme.

c. Kirker, der eje sig selv, for saa vidt angaar Kirkebygningerne med Grund og
Kirkegaarden.

d. Nationalbanken i det Omfang, dens Oktroj hjemler.

e. Kreditforeninger og Kreditkasser, hvis Statutter ere stadfæstede i Henhold til Lov,
samt Spare- og Laanekasser, som virke i Henhold til de i Lov Nr. 64 af 28. Maj
1880 om Spare- og Laanekasser indeholdte Bestemmelser, dog med Undtagelse
af de i Lovens § 11 nævnte.

Den stedlige Kommunalbestyrelse kan for et Aar ad Gangen tilstaa Selskaber,
Foreninger eller Stiftelser med velgørende eller lignende Formaal Frihed for at svare
personlig Kommuneskat.

B. Kommunal Ejendomsskyld.

I. I København, Købstæderne og Handelspladserne.

§ 21.

For Københavns, Købstædernes og Handelspladsernes Vedkommende har det
sit Forblivende ved de i Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 21 givne Bestemmelser om
Optrævning af samlet Ejendomsskyld til Staten og Kommunen.

II. I Landkommunerne.

§ 22.

De sognekommunale og amtskommunale Ejendomsskatter udredes fra 1. April
1910 i fem Aar med tre Femtedele efter Hartkorn og to Femtedele efter Værdi, fra
1. April 1915 i fem Aar med to Femtedele efter Hartkorn og tre Femtedele efter
Værdi, fra 1. April 1920 i fem Aar med en Femtedel efter Hartkorn og fire Femtedele
efter Værdi og derefter udelukkende efter Værdi. Skatten ansættes i Forhold til fulde
Hundrede Kroners opført Værdi.

For udtørrede Ferskvandsarealer, der hidtil have været skattefrie, kan Inden-
rigsministeren, naar Forholdene tale derfor, indrømme den Lempelse, at Ejendoms-
skylden indtil 1. Juli 1914 kun svares med en Fjerdedel, i de næstfølgende 10 Aar
med Halvdelen, og i de derefter følgende 5 Aar med tre Fjerdedele, saaledes at det
fulde Beløb først udredes fra 1. Juli 1929.

I de Sognekommuner, hvor Sogneraadet har benyttet den ved Lov Nr. 85 af
15. Maj 1903 § 22, sidste Stykke, givne Hjemmel til at opkræve en Grundskat af de
tidligere bygningsafgiftspligtige Ejendomme, kan Optrævningen af denne Skat i Over-
ensstemmelse med den nævnte Lovbestemmelse fremdeles finde Sted, for saa vidt og
saa længe den kommunale Ejendomsskyld og Ejendomsskylden til Staten tilsammen
for de enkelte Ejendomme udgøre et mindre Beløb end det, Bygningsafgiften udgjorde
den 1. Juli 1904.

§ 23.

Den Værdi, som i Henhold til Lov om Ejendomsskyld § 11 bliver opført for de
faste Ejendomme som Grundlag for Paaligning af Ejendomsskyld til Staten, skal ogsaa